

REGE'S CASTEL.

LÆVSQ; AD PHILIPPVM III. REG. CATHOLICVM .etc.

Illustrissimæ DDn. Fuggerorum Kir.
chbergæ et Weisenhorni Comm.
Familia D.Dti.

NOTATIONES IN STEMMA REGVM CASTELLAE.

fuisse prædicatur: Iuvenis obiit; Ferdinandus verò frater eius, de quo supra in Stemmate Arragonico diximus, eò quod ex Leonora sorore Ioannis & Martini, qui ultimi fuere ex Regibus Arragoniæ, progenitus erat, Regno tam Arragoniæ quam Siciliæ succedit; Hic tutor erat Ioannis filii fratri sui Henrici, cui adultiori facto, Mariam filiam in uxorem dedit; Sepultus est in Monasterio Populetano: Alteram filiam habuit Leonoram Eduardo Regi Portugallia nuptam; Henrici verò filia fuere Maria & Catharina, duobus fratribus earum patruelibus, nempe Alphonso Regi Arragoniæ atque Neapolis, & Henrico Magistro ordinis S. Iacobi nuptas.

IOANNES secundus Rex Castellæ, puer trium annorum natus, patri successit, sub tutela matris ac Ferdinandi patrui: & ab hoc Reges Castellæ, prout à Ferdinando Reges Arragoniæ & Siciliæ, sunt propagati: apud eum in summa fuit autoritate Alvarus de Luna, ita ut pro eo cum Arragoniæ & Navarræ Regibus patruelibus conflixerit, quem tamen denique in oppido Valisoleti capitali afficit suppicio, Suas Vincentii Monachi Ordinis Prædicatorum, Iudeos omnes Christianam fidem amplecti nolentes, bonis eorum confiscatis, è Regno expulit; propterea multi ex timore sunt baptizati, quos vulgus postea Marranos appellavit, eò quod sub Iudaicis ritibus ad huc occulte viverent; eius filia fuit Isabella uxoris Ferdinandi Catholici.

HENRICUS quartus Rex Castellæ & Legionis, filius Ioannis secundi, quamvis uxorem Blancam Aragoniam Navarræ Regni hæredem ob sterilitatem repudiaverit, valida tamen manu Navarram ingressus, partem eius occupavit, vivente adhuc socero, at morte præventus, in possessione Regni perveniri non potuit, sed absque liberis mortuus est, inde per Isabellam eius sororem Regnum Castellæ ad Ferdinandum Catholicum pervenit.

ALPHONSUS Magnanimus dictus Rex Arragoniæ & Siciliæ, primogenitus Ferdinandi, à Ioanna secunda Regina Neapolis, in filium & successorē prius adoptatus, deinde rejectus, & in eius locum Ludovicus tertius Andegavensis adscitus, jus suum nihilo minus armis persequens, post varios eventus tandem Regno Neapolitano potitus est, cuius possessio nem in Ferdinandum filium eius notum transmisit,

à quo descendentes eam tenuere quousque à Carolo octavo Rege Franciæ primum, deinde à Ludovico XII & Consalvo Corduba Hispano, Ferdinandi Catholici Ministro, penitus expulsi sunt, prout in Regum Siciliæ Stemmate pag. 21. dicemus.

IOANNES verò Alphonsi frater, ex conjugio Blancæ Caroli Navarræ filiæ, Regnum Navarræ adeptus, fratre Alphonso absq; legitima prole defuncto, Siciliæ quoque & Arragoniæ Regna obtinuit, cum Ioanne Rege Castellæ varia fortuna multa gessit prælia, prout & cum Barchinonensibus ac Gothalanis, senio conseptus annum agens 84. Barchinone obiit, ex Navarræ filium habuit Carolum, Principem Bearniæ dictum, & filias duas, quarum Blanca ab Henrico quarto Rege Castellæ repudiata, & in Navarram reversa, post paucos dies absque liberis mortuus est, hinc ad Leonoram Regnum Navarræ pervenit, ex secunda autem uxore Ioannam habuit, Ferdinando Regi Neapolitano nuptam.

FERDINANDUS Catholicus, Ioannis secundi Regis Arragoniæ Navarræ & Siciliæ F. ex secunda uxore, patri in Regno Arragoniæ & Siciliæ successit, ab uxore autem Isabella, Henrici fratri sui hærede, Regnum Castellæ & Legionis adeptus est: Hic eò quod Sarracenis expulsis Regnum Granatæ post 800. fermè annos quibus id possederant recuperarit, & Mahometica superstitione sublata, tempa repurgaverit, ac Iudeos Hispania ejecerit, Catholicus est dictus, Hispaniamque ferè universam in suam potestatem rededit, mox & Regnum Neapolitanum, Orani, atque America, cum Insulis fortunatis adjicit: Sanctam Fidem, civitatem in Regno Granatæ extruxit, mortuus est autem absque mascula prole, Ioannes enim eius unicus filius post celebratas cum filia Maximiliani Imperatoris nuptias, brevi Salamanticæ obiit, Avile sepultus: filia autem Isabella primogenita (Emanueli Regi Portugaliæ nupta) ante ipsum sine liberis mortua est, quapropter tot Regnorum ac Principatum hæreditas ad Ioannam filiam secundam est devoluta, quæ PHILIPPO Maximiliani I. Imperatoris filio, Archiduci Austriæ ac Duci Burgundiæ in matrimonio collocata, in CAROLUM filium primogenitum ea transluit omnia, quæ à nepote eius PHILIPPO tertio Rege Hispaniarum possessa sunt, & à prœnepote Philippo IV. adhuc possidentur.

RX RAIMUNDO Comite Tolosano, cui, prout pag. 5. & 6. diximus, Vraca filia Alphonsi sexti Regis Castellæ nupta fuerat, natus est ALPHONSI, qui (cum Alphonso Regi Arragoniæ vitro succederet in Regno Castellæ & Legionis, qui septimus fuit dictus,) Octavus cognominatur, Hic in principio sui Regiminis, Mauris Cordubam, Almeriam & Baionam abstulit, & in redditu ab expeditione Hierosolimitana decepit.

SANCIUS eius filius, qui in juventute mortuus est, ob egregios mores desideratus est dictus, fertur autem, noctu a prædonibus Arabibus improviso adoratum, ab eis trucidatum fuisse. Monasterium illud celebre, pro nobilibus fæminis in civitate Burgos fundavit, quod appellant, Las Huelgas: ALPHONSI filium, puerum reliquit, qui ab infidiis & tyrannide patrui servatus, patris necem vindicaturus, contra Arrabes bella gessit gravissima: & præter sororem Constantiam, quæ in Stemmate, Beatricem habuit Sanciam quarto Regi Navarræ locatam, atq; Sanciam Alphonso Regi Arragoniæ nuptam.

FERDINANDUS Sancii frater & Alphonsi octavi filius, à patre testamento Legionis Rex institutus, in subditos maximè sœvit, quapropter à fratre, opera Primatum Regni Legionis, in carcere aliquandiu detenus post eius obitū Alphonso filio ipsius insidiatus est. Sub quo Alphonso qui IX. est dictus diuque regnavit, milites S. Iacobi cæpere.

HENRICUS primus Rex Castellæ Alphonsi noni filius; Regni anno secundo, tegulæ è tecto cadentis iœtu oppressus est, nullis relictis liberis, Sorores habuit Blancam uxorem Ludovici octavi Regis Franciæ, S. Ludovici matrem, Berengariam Alphonso Regi Legionis, patruei, & Vracam Alphonso secundo Regi Portugaliæ nuptam.

FERDINANDUS tertius Alphonsi Regis Legionis F. post mortem Henrici primi, in Regno Castellæ successit, qui Hispalim expugnavit 1247. & Mauros penè tota Hispania fugatos in angulum Bætica Provincia, quem nunc Granatæ Regnum appellant, concluſit; omnium qui ante ipsum in Hispania regnarunt potentissimus: Eius filia Leonora Eduardo secundo Regi Angliæ nupta est, Berengaria autem monialis est facta.

ALPHONSUS decimus: qui & Cæsar electus est post Wilhelmm Holandum, leges Hispanicas in se ptem digestis Volumina, Historiam orbis, quam Generalem Hispani appellant, edidit; Astronomiam maximè dilexit, ita ut scientiam illam, quasi extinctam, denuo in lucem revocaret, & in Tabulis Astronomicis conficiendis, quæ ideo Alphonsinæ dicuntur, Toleti computatis, grandem pecuniam erogaverit: Beatricem filiam notham, Alphonso Lufitaniæ Regi elocavit, deditq; in dotem Comitatum Algarbiæ. Sancium & Ioannem filios in ultima senectute contrarios habuit, Sancius autem ab ordinibus Regni, Valisoleti Rex est acclamatus, anno 1282.

FERDINANDUS ALPHONSI primogenitus, dela Cerdæ dictus, mortuus est ante patrem, filios habuit ALPHONSI & Ferdinandum, qui quod arma in Sancium patrum arripere cogitarint, carcere sunt mancipati, ibique manserunt quamdiu Sancius vixit.

SANCIUS quartus, filius secundo genitus, patri ALPHONSO successit, (quamvis ALPHONSI ipse, ALPHONSI & Ferdinandum dela Cerdæ, nepotes suos ex filio Ferdinandō inter se substitutos, hæredes Regni ex testamēto nominasset.) Is Tarifam Mauris ademit, ac Mahometum Fessæ Regem navalí prælio superavit. Filiam habuit Isabellam Iacobō II. Regi Arragoniæ & Siciliæ primū despōsam, dein Iohanni 3. Duci Britanniae nuptam.

FERDINANDUS quartus, novennis relictus à patre sub tutela matris, gravibus agitatus est bellis; ab ALPHONSO dela Cerdæ primū, qui cum è carcere evasisset Regno inhiabat, dein à Regibus Navarræ, Portugaliæ atq; Arragoniæ, Delatoribus aures facile præbuit, ac juvenis moritur. Filiam habuit Leonoram, uxorem ALPHONSI quarti Regis Arragoniæ.

ALPHONSI undecimus, cum Mauris & Granatæ Regibus multa gessit bella, Algeziram coepit & in obsidione Castræ Gibraltra mortuus est, trigesimum nonum ætatis annum agens: Princeps rerum gestarum magnitudine atq; scientia militari eximius: ex Leonora de Gusman Henricum habuit, qui post Petrum regnavit, & Fridericum filios.

PETRUS, crudelis appellatus, eò quod uxorem Blancam & fratres neci dederit, magnatesq; non paucos levissimis ex causis, aut occidi fecerit, aut Regni finibus exegerit, Rubeumque Granatæ Regem, exulem, & hospitem suum siti necaverit, Regno pulsus, id primò, Anglorum ope, recuperavit, sed iterum ab Henrico fratre notho prælio victus, ab eo est pugione confossus, relictis filiis Constantia Iohanni Ducis Lancastri, & Isabella Edmundo eius fratri nuptis, atque Iohanne ex Ioanna Castræ nato, qui in carcere vitam finivit.

HENRICUS secundus, prius Comes Trastamaræ dictus, ALPHONSI XI. filius, ex Leonora de Guxman eius concubina, Petri fratri tyrannidem fugiens, ad Regem Arragoniæ se recepit, cuius ope, Castellæ fines ingressus Petrum fugavit, & per biennium varia fortuna contra eum usus, eo tandem occiso, pacifice Regnū adeptus est, sepultus ad S. Dominicum, de la Calzada dictum: filia eius fuit Leonora Caroli secundi Regis Navarræ uxor.

IOANNES primus Henrici F. bellum gessit adversus Lusitanos, socero namq; Ferdinandino sine masculis defuncto, uxoris jus in ea successione prosecutus est, qua tamen potiri non potuit, verum ab Anglis, Duce Iohanne Lancastrio, bello petitus, Regnum Castellæ & Legionis tutari coactus est, Compluti denique, equi casu oppressus, occubuit.

HENRICUS tertius Ioannis filius primogenitus, valetudinarius fuit, prudentia tamen cæterisq; virtutibus quæ in Principe requiruntur, satis instructum

F suis

4053/2
Copie de la Lettre de REISS & SOHN
le 11 Mars 1905, N° 4053/2
par une de 500 EUR.

IN

